

[Ib Thyregod.]

ning til en meget betydelig administration med en masse skemaer navnlig for investeringsforeningerne, en administration, som ikke står i rimeligt forhold til det udbytte, som kan opnås fra statens side.

Det væsentligste må imidlertid være, at man må være betænkelig ved en beskatning af denne form for opsparring. Det de, der anbringer deres penge i investeringsforeninger eller køber aktier, ønsker, er jo i virkeligheden en form for værdifast opsparring, en form for beskyttelse mod inflationen. Man kan vælge forskellige måder, man kan tegne indekstrakter, og staten garanterer prístalsreguleringen, eller man kan uden at belaste staten købe aktier eller være medlem af en investeringsforening eller købe aktiecertifikater. Det er klart, at det for staten i og for sig må være en fordel, også ud fra et finansielt synspunkt med henblik på indekstrakterne, at flere og flere køber aktier. Dertil kommer yderligere den samfundsmæssige fordel, der er herved med henblik på erhvervslivets finansiering; det er vigtigt, at man gør befolkningen aktieminded, at flere og flere får mulighed for at være med i investeringerne gennem aktiekøb. Gennemfører man så her diskriminerende regler for denne form for aktiebesiddelse, en lovgivning, som ikke kendes i udlandet, ja, så medfører det jo i virkeligheden vanskeligheder med hensyn til dette problem. Jeg må derfor, som jeg tidligere har gjort det, vende mig mod dette lovforslag. Vi kan ikke medvirke til en gennemførelse af den del af lovforslaget, der vedrører kapitalvindingsskat på aktier.

Der er andre punkter i lovforslaget, som vi kan tiltræde. Jeg kan med glæde konstatere, at finansministeren har taget ejerlejlighederne med under reglerne for en- og tofamiliehuse, som jo er fritaget for særlig indkomstskat. Finansministeren har endvidere vedrørende en- og tofamiliehusene medtaget andre bestemmelser, som efter vor opfattelse er forbedringer. De ligger på linje med de betragtninger, som blev gjort gældende af tidligere medlem af dette ting hr. Axel Kristensen i forbindelse med vore forslag i folketinget på et tidligere tidspunkt, således som finansministeren også selv nævner det i bemærkningerne til lovforslaget.

Det er problemerne omkring parcelhuse, det er reglerne om ekspropriation.

Jeg tror imidlertid stadig væk, der er problemer tilbage, som vi må se på i et udvalg. Der har foreligget tilfælde, hvor f. eks. en mand med et mindre erhverv, måske en håndværker, der havde en villa og så ikke, når han ville sælge denne villa, kunne blive fritaget for særlig indkomstskat på samme måde som andre parcelhusejere. Det er noget, som vi forhåbentlig kan opnå enighed om i udvalget, også at tage et sådant tilfælde med ind under den særlige regel for parcelhuse.

Finansministeren har også i lovforslaget taget et par yderligere ting med, nemlig afløsning med et kapitaliseret beløb af tilsagn over for pensionskasser, og han har medtaget vederlag for påtagelse af konkurrenceklausuler. Jeg er ikke enig i, at disse former skal gå ind under regler om særlig indkomstskat, men også dette er naturligvis mindre ting, som vi må kunne se på i udvalget.

Med hensyn til spørgsmålet om udlændinge, skatteudlændinge, har vi hele tiden været indforstået med, at den regel, som her er foreslået, bliver gennemført, at man altså ikke ved at rejse til udlandet skal kunne udnytte de særlige regler ved at købe og sælge ejendomme inden for samme kvartal. Det er muligt, der her er et hul i skattelovgivningen. Jeg har forstået, at den praksis, man har fulgt, i og for sig har ligget på linje med denne bestemmelse, men for en sikkerheds skyld er det nok bedst at få det lovfæstet.

Jeg kunne også have lyst til at spørge finansministeren, hvordan han agter at sikre, at de personer, som opgiver at ville rejse til udlandet efter at have realiseret og efter at være blevet pålagt at betale særlig indkomstskat, også virkelig rejser til udlandet. Forholdet er det, at når man ser på disse problemer i forbindelse med skatteudlændinge, hører man jo gang på gang, at personer, som officielt skulle være rejst til udlandet, i virkeligheden bor herhjemme, fordi der ikke føres nogen virkelig kontrol fra skattemyndighedernes side med, om en sådan udflytning har fundet sted, og det er jo urimeligt, hvis det virkelig forholder sig sådan.